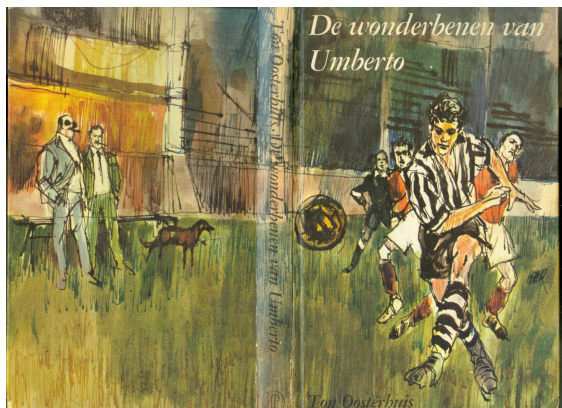

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week hebben de media ruime aandacht besteed aan het feit dat tekenaar Peter van Straaten op 77-jarige leeftijd een punt heeft gezet achter zijn dagelijkse werk voor de krant. Voor mij een aanleiding om over hem wat in *Mijn weekblad* te schrijven.

Over de tekenaar Peter van Straaten

Als auteur moet je vaak maar afwachten, wie je uitgever uitkiest voor het illustreren van je boek. Ik heb in het verleden meer dan eens geboft. Dat was in het bijzonder het geval toen de uitgever van de AP-jeugdserie Peter van Straaten aanwees voor mijn verhaal *De wonderbenen van Umberto*, dat in 1965 verscheen.

Het boek werd destijds door de Rotterdamse kinderjury bekroond en het werd nog onlangs op Internet geprezen als een klassieker in het genre voetbalboeken, maar het werd nooit herdrukt. Toch is het nog altijd actueel. Het is ruim voorradig op de markt voor tweedehandse boeken, want de oplagen van de AP-jeugdserie liepen in de tienduizenden. Voor mijzelf is het een kleinood dat ik koester wegens een dertigtal tekeningen van Peter van Straaten.

Peter was toen nog niet beroemd. Nu kent iedereen zijn oeuvre, zijn altijd haarscherp typerende schetsen en teksten. Die waren nooit in kleur, maar dat hij ook in dat opzicht een meester was blijkt uit de omslag voor mijn boek.

De Volkskrant vulde een hele pagina met een zelfportret van de verblufte tekenaar aan zijn werktafel met het onderschrift “Els, het wordt kunst!” Sublieme zelfspot, maar laten we er geen doekjes om winden: Peter van Straaten is een van onze grootste hedendaagse kunstenaars. Zie maar hoe hij in een paar lijnen het dorpsplein in een armoedig Italiaans stadje neerzette.

